

Література

1. Михно Л. С. Інновації як чинник підвищення ефективності навчально-виховної та фізкультурно-оздоровчої роботи вчителя / Л. С. Михно // Фізичне виховання в сучасній школі. – 2012. – №5. – С.13-18.
2. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Частина 1 : Доп. МОНУ як підручник для студ. ВНЗ / Б. М. Шиян. – Тернопіль : Навчальна книга - Богдан, 2001. – 272 с.
3. Якименко С. І. Формування культури здорового способу життя учнів основної школи у позакласній роботі / С. І. Якименко, Н. В. Оксеньчук. – К. : Видавничий дім "Слово", 2012. – 288 с.

УДК. 373.5.09:796(043.2)

ГАВРИШКО С. Г., ЧОРЕЙ І., ШЕСТАК А.,
Мукачівський державний університет

ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОСТІ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Проблема гіперактивності серед молодших школярів є надзвичайно актуальною в наш час і тому потребує ґрунтовного дослідження та виявлення шляхів подолання.

Існує декілька визначень гіперактивності. В основному вчені трактують її як синдром дефіциту уваги з гіперактивністю. Нижче наведено приклади деяких визначень даного синдрому.

Гіперактивність – це сукупність симптомів, що зустрічаються у дитячому віці, які пов'язані з надмірною психічною та моторною активністю.

Гіперактивність – стан, при якому активність і збудливість людини перевищує норму. У випадку, якщо подібна поведінка є проблемою для інших, гіперактивність трактується як психічний розлад [1].

Гіперактивний розлад і дефіцит уваги – це стан, який служить причиною постійної неуважності, гіперактивності, імпульсивності. Зазначений розлад починається в дитинстві, але може також розвинути в період дорослості.

Існувала думка, що даний розлад зникає сам по собі, навіть якщо його не лікувати, після 12 років, але ця думка виявилася хибною. Те, що раніше вважали розладом особистості у дорослих та підлітків або особливим проявом характеру, виявилось як продовження синдрому дефіциту уваги із гіперактивністю [2].

Основними ознаками даного розладу є: відсутність здатності зосередитися на деталях, помилки через неуважність, нездатність доводити розпочату справу до кінця, низькі організаторські здібності, негативне ставлення до завдань, які потребують напруження уваги, відволікання на сторонні подразники, забудькуватість, метушливість, нездатність сидіти спокійно, надмірна рухливість, дитина схоплюється з місця без дозволу дорослих, втручання в розмови дорослих та заняття інших дітей,

неспроможність грати у тихі ігри і відпочивати, вигукує відповідь, не дослухавши питання, не може дочекатися своєї черги, переживає психологічний дискомфорт та дезадаптацію, має супутні психічні розлади.

Серед додаткових ознак синдрому дефіциту уваги з гіперактивністю називають: порушення координації тонких рухів, рівноваги, зорово-просторової координації, емоційні порушення (неврівноваженість, запальність, нетерпимість до невдач), порушення взаємин із оточуючими внаслідок «поганої поведінки», порушення сну [3].

Гіперактивність проявляється через надмірну рухову активність, метушливість, численні сторонні рухи, які для дитини є мимовільними. Для дітей, які страждають на даний синдром, характерні надмірна балакучість, нездатність всидіти на одному місці, тривалість сну менше норми. У руховій сфері в таких дітей виявляються порушення рухової координації, не сформованість тонкої моторики [4].

Причини виникнення гіперактивності: генетичні (спадкова схильність), біологічні (органічні пошкодження мозку під час вагітності, родові травми), соціально – психологічні (мікроклімат у сім'ї, алкоголізм батьків, умови мешкання, неправильна тактика виховання) [5].

Для того, щоб явище гіперактивності не набувало масового характеру, а кількість учнів, що страждають від даного синдрому зменшувалась, слід будувати навчально-виховний процес з врахуванням різноманітних факторів, які відображатимуть сутність раціональних форм, методів і технологій, засобів роботи з означеною категорією учнів із орієнтацією на особистість, її запити та роль у процесі навчання й виховання її як частини суспільства.

Література

1. Професійна освіта. Словник : Навч. посіб. / Уклад. С.У. Гоначенко та ін. / За ред. Н.Г. Николо. – К. : Вища школа, 2000. - 380 с.
2. Рибалка В. Психолого-педагогічна діагностика та корекція у класах вирівнювання/ В. Рибалка // Початкова школа. – 1991 . - № 8. – С.9-10.
3. Петровский В.А. Психология неадаптивной активности. – М. : Изд-во Рос. Открытого ун-та ТОО «Горбунок», 1992. – 224 с.
4. Савченко К. Психологічні чинники і фактори неуспішності молодших школярів // Молодь, освіта, наука, культура і національна свідомість. – К. : Знання, 1999. – С.115-118.
5. Фіцула М. Відхилення у поведінці неповнолітніх: шляхи їх попередження та подолання : навч. метод. посіб. / М.М. Фіцула, І.І. Парфанович. – Тернопіль : Навчальна книга, 2008. – 432 с.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>